

gelen maatte affattes i vage og almindeligt vejledende Vendinger. Kun hvor der rejses Begæring om Fængsling, vil en skarp Grænse kunne sættes ved at foreskrive, at en saadan Begæring kun kan tages til Følge, naar der samtidig fremsættes Anmodning om Forundersøgelse (eller rejses Tiltale). En saadan Regel er da ogsaa foreslaaet af et betydeligt Flertal indenfor Straffeprocessudvalget, og dette Forslag kan Justitsministeriet tiltræde (jfr. § 125), idet man er enig med Udvalget i, at Regelen vil modvirke, at Politiet holder Sagen paa Efterforskningsstadiet, efter at Sigtede er fængslet, og saaledes unddrager sig Rettens Kontrol. Hvor der ikke rejses Spørgsmaal om Fængsling, er det derimod Justitsministeriets Agt ad administrativ Vej at søge indskærpet, at der altid saa hurtigt som muligt skrives til Forundersøgelse. Det Moment, der vistnok undertiden bidrager til, at Politiet forlænger Efterforskningsstadiet, nemlig at Afhøringen ved Forundersøgelsen glider fra Politiet over til Dommeren, søger man svækket ved en videre Gennemførelse af Anklageprincippet, jfr. Bemærkningerne nedenfor til §§ 115 m. fl. Ogsaa et andet Moment, der undertiden vil kunne tale for at lade Sagen forblive paa Efterforskningsstadiet, nemlig at undgaa offentlige Referater i Pressen og deraf følgende Skade for Sigtede, som endnu vil kunne vise sig at være uskyldig, formener man i væsentlig Grad vil svækkes, naar den nedenfor til § 11 omtalte Ændring i Retsplejeloovens § 31 gennemføres.

Som nævnt er Forfølgningen af Forbrydelser i København ordnet paa en noget anden Maade end de fleste andre Steder i Landet. Efterforskningen falder i Virkeligheden her i to Stadier, et første, hvor Sagen er hos Opdagelsespolitiet, og et andet, hvor den er hos Politiaassessorerne. Disse foretager i Politikamrene Afhøringer af Sigtede og Vidnerne til en saakaldt Hovedrapport, forinden Sagen gaar til retslig Forundersøgelse. Et hertil svarende Mlemled findes som Regel ikke i Straffesager udenfor København, idet de tilsvarende Oplysninger her tilvebringes dels ved Opdagelsespolitikets indledende Arbejde, under Samarbejde med vedkommende Politimester eller Politifuldmægtig, dels under Forundersøgelsen. Opdagelsespolitiet i København formener imidlertid paa Grund af de københavnske Sagers store Antal og Omfang ikke at kunne skaffe hver enkelt Sag saa fyldigt oplyst, at det paa det tilvebragte Grundlag kan afgøres, om Sagen bør gaa til retslig Forundersøgelse eller

kan slutes uden Tiltale. Dette har nødvendiggjort Politiaassessorernes Afhøringer, idet man, for at undgaa at besvære Byretten med en Del Sager, som senere viser sig at maatte slutes uden Tiltale, og for at kunne forelægge Sagerne for Retten i en saa godt oplyst Tilstand som muligt, fortsætter Efterforskningen i Undersøgelseskamrene. Hovedvægten kommer her ved faktisk i en Mængde Sager til at ligge paa Efterforskningen, medens det utvivlsomt er Retsplejelovens Mening, jfr. § 806 sammenholdt med § 818, at den skal lægges paa den retslige Forundersøgelse, hvor Sigtedes Stilling betrygges. Selv om det nu maa indrømmes, at der i en Storby som København forholdsvis hyppigt forekommer store Sager, hvor Politiaassessorernes Afhøringer er undgaaelige, kan det sikkert ikke nægtes, at mange mindre vigtige Sager i København kunde gaa til Forundersøgelse paa et tidligere Tidspunkt, end det sker. En tidlig Forundersøgelse er som nævnt af Betydning for Sigtedes Stilling. Men ogsaa i andre Henseender medfører den københavnske Ordning Ulemper. Sagerne tynges af Rapporter og Hovedrapporter, indeholdende Gentagelser af de samme Forklaringer, som derpaa atter i Hovedtrækkene maa protokolleres i Retten, jfr. Lovens § 824, 2det Stykke. Vidner ulejliges Gang paa Gang ved de gentagne Afhøringer af Opdagelsespoliti, Politiaassessor og Byret samt i Landsretssager eller Appelsager ofte tillige i Landsretten. Foruden forøget Besvær og Tidsspilde for mange Mennesker medfører dette yderligere, at Vidnets Forklaring i Retten ofte mister en Del af sin bevisende Kraft, fordi den ikke faar det umiddelbare og oprindelige Præg, som hyppigst udmærker den første Forklaring. Det er derfor Justitsministeriets Hensigt at søge dette Forhold simplificeret i saa vidt Omfang som overhovedet muligt. Hvor Fængsling begæres, vil som lige overfor nævnt Forslagets § 125 sikre en tidlig Forundersøgelse.

Fra forskellige Handelsforeninger har der dernæst været rettet Henvendelse til Justitsministeriet om at søge gennemført en billigere og lettere Fremgangsmaade end den sædvanlige Domsvej til Inddrivelse af mindre Gældsfordringer. Der tænkes her paa Regler svarende til de i tysk Ret gældende Bestemmelser om „Mahnverfahren“. Retsplejeudvalget har imidlertid ikke kunnet anbefale Forslaget, og man nærer Betænkelighed ved at søge saadanne Bestemmelser gennemført, i hvilken Henseende man skal henviser til